

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 301/2025-48

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 10 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov o návrhu navrhovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Lukáč & Co., s. r. o., Železničná 89/10, Považská Bystrica, proti rozhodnutiu Obecného zastupiteľstva obce Slopná č. 16/2025 z 10. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Rozhodnutie Obecného zastupiteľstva obce Slopná č. 16/2025 z 10. marca 2025 **zrušuje a vec vracia** Obecnému zastupiteľstvu obce Slopná na ďalšie konanie.
2. Obecné zastupiteľstvo obce Slopná **je povinné** nahradiť navrhovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnej zástupkyňi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným ústavnému súdu 25. apríla 2025 domáha preskúmania rozhodnutia Obecného zastupiteľstva obce Slopná (ďalej len „obecné zastupiteľstvo“) č. 16/2025 z 10. marca 2025 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) prijatého podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“). Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie. Zároveň požaduje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 301/2025-23 zo 7. mája 2025 prijal v celom rozsahu na ďalšie konanie návrh navrhovateľa podľa zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

3. Z napadnutého rozhodnutia pripojeného k návrhu vyplýva, že obecné zastupiteľstvo uznesením č. 16/2025 z 10. marca 2025 (č. k. 91/2025/AO2-5) rozhodlo tak, že v konaní začatom uznesením obecného zastupiteľstva č. 20/2023 z 10. marca 2023 proti navrhovateľovi – bývalému starostovi obce [REDAKOVANÉ], navrhovateľovi ukladá v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. d) a v súlade s čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (po vrátení mu vecí ústavným súdom nálezom ústavného súdu č. k. I. ÚS 415/2023-46 zo 7. septembra 2023, nálezom č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024 a nálezom č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025) pokutu 10 413,48 eur, ktorá má zodpovedať šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ktorý bol vypočítaný ako jedna dvanástina z ročného príjmu navrhovateľa za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie ku dňu začatia porušovania povinností a obmedzení z dôvodu, že navrhovateľ vykonával počas pôsobenia vo funkcii starostu obce zároveň funkciu predsedu Pozemkového spoločenstva bývalého urbariátu obce [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pozemkové spoločenstvo“) minimálne od 20. júla 2020 do 14. mája 2021, keď sa vzdal svojej funkcie predsedu pozemkového spoločenstva, pričom v danom období vykonával tieto funkcie súčasne „a sám proti takému konaniu nevykonal žiadny úkon v zákonom stanovenej lehote“, čím porušil čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

4. Ako je zrejmé zo samotného napadnutého rozhodnutia, predchádzali mu ďalšie tri, ktoré boli priebežne zrušené ústavným súdom. Dňa 13. mája 2023 bolo prijaté uznesenie č. 26/2023 (ďalej aj „prvé rozhodnutie o pokute“), ktorým obecné zastupiteľstvo konštatovalo porušenie povinností vyplývajúcich z čl. 5 ods. 3 a čl. 7 ods. 1 písm. a) a c) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. navrhovateľom, a to z tých dôvodov, pre ktoré bolo konanie začaté, za čo mu bola podľa čl. 9 ods. 10 písm. b) tohto ústavného zákona uložená pokuta 5 608,35 eur. Prvé rozhodnutie o pokute bolo zrušené nálezom ústavného súdu č. k. I. ÚS 415/2023-46 zo 7. septembra 2023 a predmetná vec bola vrátená obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie.

5. Obecné zastupiteľstvo následne v predmetnej veci rozhodlo uznesením č. 79/2023 z 8. decembra 2023 (ďalej aj „druhé rozhodnutie o pokute“), ktorým konštatovalo porušenie povinností vyplývajúcich z čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. navrhovateľom, a to z dôvodov, pre ktoré bolo konanie začaté, za čo mu bola podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) tohto ústavného zákona uložená pokuta 11 216,70 eur. Druhé rozhodnutie o pokute bolo zrušené nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024 a vec bola vrátená obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie.

6. V nadväznosti na to obecné zastupiteľstvo rozhodlo v predmetnej sťažovateľovej veci uznesením č. 36/2024 z 26. augusta 2024 (ďalej aj „tretie rozhodnutie o pokute“), ktorým konštatovalo porušenie povinností vyplývajúcich z čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. navrhovateľom, a to z dôvodov, pre ktoré bolo konanie začaté, za čo mu bola podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) a čl. 9 ods. 16 tohto ústavného zákona uložená pokuta 10 110,18 eur. Tretie rozhodnutie o pokute bolo zrušené nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 a vec bola vrátená obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie.

II. Argumentácia navrhovateľa

7. Podstatou navrhovateľovho návrhu je tvrdenie, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi, postup obecného zastupiteľstva predchádzajúci jeho vydaniu bol nezákonný, na jeho vydanie neboli splnené zákonné dôvody, napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia, a zároveň neobsahuje obligatórne náležitosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu, čím sa stáva nepreskúmateľné. Navrhovateľ je toho názoru, že vydaním napadnutého rozhodnutia boli porušené jeho základné práva a slobody. Uvedené tvrdenia následne v konkrétnosti rozvíja v jednotlivých nasledujúcich argumentačných okruhoch:

a) obecnému zastupiteľstvu zanikla ústavnoprávna možnosť uložiť navrhovateľovi pokutu za jeho prípadné porušenie ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., keďže vo veci existujú ústavnoprávne dôvody na premlčanie/preklúziu takej možnosti;

b) nedošlo k porušeniu povinností v zmysle ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v súvislosti s čím navrhovateľ namieta výkon podnikateľskej činnosti pozemkového spoločenstva;

c) uložená výška pokuty je nepreskúmateľná (nedostatočne zistený skutkový stav vo vzťahu k výške ročného príjmu navrhovateľa za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie a nesprávne uložená výška pokuty);

d) napadnuté rozhodnutie je vo viacerých častiach nepreskúmateľné. Nenachádza sa v ňom informácia, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami sa obecné zastupiteľstvo spravovalo pri hodnotení dôkazov a aké konkrétne dôkazy boli vykonané ani ako sa vysporiadalo s ťažiskovými námietkami navrhovateľa. Obecné zastupiteľstvo nevyhodnotilo písomné vyjadrenia navrhovateľa a jeho rozhodujúcu argumentáciu, ale ani otázku začatia a duplicitného konania v predmetnej veci, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd;

e) navrhovateľovi bola odňatá možnosť vyjadriť sa k podkladom týkajúcim sa napadnutého rozhodnutia (nebol informovaný o tom, že jeho vec bude prejednávaná na zasadnutí obecného zastupiteľstva 10. marca 2025);

f) došlo k nezákonnému postupu obecného zastupiteľstva v súvislosti so začatím predmetného konania.

III. Vyjadrenie obecného zastupiteľstva a replika navrhovateľa

III.1. Vyjadrenie obecného zastupiteľstva:

8. Obecné zastupiteľstvo sa vyjadrilo k jednotlivým námietkam navrhovateľa podaním č. DrS/102-5/25 doručeným ústavnému súdu 21. mája 2025 prostredníctvom starostkou obce splnomocneného právneho zástupcu. Navrhuje, aby ústavný súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako súladné s ústavou a príslušnými právnymi predpismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

9. V prvom rade poukázalo na fakt, že navrhovateľ sa v návrhu sám priznal k porušeniu ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., čím jeho podaniu chýba esenciálna náležitosť podania spočívajúca v tvrdení, že sa nedopustil konania, za ktoré mu bola uložená sankcia.

10. Obecné zastupiteľstvo sa nestotožňuje s navrhovateľovým tvrdením, že za verejného funkcionára ho nemožno považovať po 13. decembri 2023, keďže predmetné konanie sa začalo ešte 10. marca 2023 na základe uznesenia č. 20/2023, teda bez akýchkoľvek pochybností v predmetnej navrhovateľom uvádzanej lehote. Ak by mala byť táto argumentácia relevantná, reflektoval by na ňu pri obdobnej argumentácii ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 582/2024, čo sa nestalo. Nestotožňuje sa ani s navrhovateľovým tvrdením o premlčaní, resp. preklúzii práva na uloženie pokuty, keďže ústavný zákon nespája možnosť premlčania s dobou konania, ak už toto bolo začaté, ako je tomu v pretraktovanej veci.

11. Pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že predmetné konanie dosiaľ nebolo právoplatne skončené, pričom obecné zastupiteľstvo malo o údajnom porušení vedomosť od 4. júna 2021, obecné zastupiteľstvo zdôrazňuje, že navrhovateľ opomenul fakt, že konanie začalo 10. marca 2023, a teda v zákonnej lehote, čo potvrdil aj ústavný súd. Obecné zastupiteľstvo pritom v každom štádiu konania konalo plynulo a bez zbytočných prieťahov. Dĺžka konania sama osebe aj tak nemôže byť dôvodom navrhovateľovej právnej neistoty, keďže sám v návrhu na začatie konania, resp. aj vo svojich predchádzajúcich návrhoch priznal porušenie povinnosti podľa ústavného zákona. K ďalšej argumentácii o dĺžke konania uvádza, že ide o štvrté rozhodnutie v tej istej veci, pričom posledné rozhodnutie bolo ústavným súdom zrušené z dôvodu nesprávneho výpočtu výšky pokuty, pričom iné pochybenia neboli zistené (sp. zn. II. ÚS 582/2024).

12. Vo vzťahu k plynutiu premlčacích lehôt obecné zastupiteľstvo reaguje, že konanie začalo v rámci jedného roka, v rámci ktorého sa navrhovateľ považoval za verejného funkcionára. Ďalej nemohla premlčacia doba plynúť, keďže sa vo veci konalo. V prípade, ak by mal ústavný súd právny názor, že by malo byť predmetné konanie zastavené, tento by už vyslovil.

13. K navrhovateľovmu tvrdeniu, že pozemkové spoločenstvo nespĺňa definíciu podnikateľskej činnosti podľa čl. 5 ods. 3 ústavného zákona, obecné zastupiteľstvo odkázalo na skoršie rozhodnutia ústavného súdu (bližšie nevymedzené) v predmetnej veci, v ktorých mala byť predmetná otázka aj s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov už vyriešená.

14. K navrhovateľovej argumentácii týkajúcej sa výšky mu uloženej pokuty obecné zastupiteľstvo poukázalo na bod 23 napadnutého rozhodnutia, z ktorého je podľa jeho názoru zrejмый existujúci skutkový stav, špecifikácia každého použitého dôkazu, presne stanovený výpočet výšky pokuty, ako aj jeho právne názory s tým súvisiace. Uvádza, že pritom vychádzal z právnych názorov ústavného súdu vyslovených v skorších konaniach pred ústavným súdom v danej veci vedených pod sp. zn. II. ÚS 174/2024 a II. ÚS 582/2024, a teda z ročného príjmu navrhovateľa za rok 2019, ktorý predstavoval celkový úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti vo výške 20 826,97 eur. Takto určený príjem vyplýval z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2019, ktoré do konania sp. zn. II. ÚS 582/2024 doložil sám navrhovateľ, a teda sa k nemu mal aj možnosť vyjadriť. Navrhovateľ sa uvádzaním protichodných tvrdení snaží vyhnúť uloženiu sankcie.

15. Obecné zastupiteľstvo odmietlo navrhovateľov argument o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia. Jeho postup a odôvodnenie rozhodnutia označuje za súladné zo všetkými vo veci už vydanými nálezmi ústavného súdu. Obsahuje vykonané dôkazy, ku každému z nich zároveň uviedol svoje úvahy, skutkové zistenia a všetky prijaté závery. Konkrétne odkazuje na bod 7 a 19 napadnutého rozhodnutia, v rámci ktorých opisuje nielen obsah vyjadrenia navrhovateľa z 9. marca 2023, ale aj skutkové a právne závery, ktoré z neho vyplývajú. Zároveň tie, ktoré viedli k jeho výsledku, že predmetné konanie nie je duplicitným (bod 19).

16. K odňatiu možnosti vyjadriť sa k podkladom týkajúcim sa napadnutého rozhodnutia obecné zastupiteľstvo zastáva názor, že obsahom spisového materiálu neboli iné podklady ako tie, ktoré už boli jeho súčasťou aj v konaniach, v ktorých sa rozhodovalo uznesením č. 26/2023, č. 79/2023 či č. 36/2024 (vrátane navrhovateľom v poslednom konaní predloženého dôkazu, t. j. ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2019). Existujúce listinné podklady teda boli poňaté aj do napadnutého rozhodnutia, pričom potreba, aby sa k nim navrhovateľ opätovne vyjadril, nevyplývala ani z dvoch naposledy zrušujúcich náleзов ústavného súdu vydaných v danej veci. V prípade, ak navrhovateľ mal záujem sa k podkladom vyjadriť, bol mu doručený zrušujúci nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025, a teda mal vedomosť o tom, že konanie proti nemu bude pokračovať.

17. Obecné zastupiteľstvo rozporuje tvrdenie, že navrhovateľ nemal vedomosť o termíne, kedy sa bude jeho vec opätovne prejednávať, keďže pozvánka s príslušným programom bola zverejnená na webovej stránke obci [REDAKOVANÉ] (bod 18 programu), navrhovateľ je od 2023 odberateľom aktuálnych informácií z nej a zároveň bol na tomto zasadnutí aj osobne prítomný a dokonca sa v jeho priebehu aj vyjadroval.

18. Pokiaľ ide o opakované tvrdenie, že k začatiu konania došlo už v roku 2021, toto nie je pravdivé. Obecné zastupiteľstvo akcentuje čl. 9 ods. 2 ústavného zákona «*„Orgán, ktorý uskutočňuje konanie podľa odseku 1, začne konanie...“*», a teda je zrejmé, že konanie začína až ho začne samotný príslušný orgán. Vyjadrenie k predmetnej námietke je obsahom bodu 19 napadnutého rozhodnutia. K namietaniu zmeškanej lehoty 180 dní na rozhodnutie obec uvádza, že aj jej nedodržanie nemôže mať vplyv na priebeh konania, keďže ide výlučne o procesnú lehotu.

19. Obecné zastupiteľstvo predložilo ústavnému súdu na vec sa vzťahujúci spisový materiál.

III.2. Replika navrhovateľa:

20. Navrhovateľ v replike doručenej ústavnému súdu 19. júna 2025 reagoval na vyjadrenie obecného zastupiteľstva. Stotožnil sa s ním v časti tvrdenia o tom, že bol skutočne účastný na zasadnutí obecného zastupiteľstva konanom 10. marca 2025, čo však podľa neho nič nemení na porušení jeho práva vyjadriť sa k podkladom napadnutého rozhodnutia a porušení práva na spravodlivý proces. Uvádza, že jeho účasť na zasadnutí neodporuje tvrdeniu, že nebol informovaný o možnom prejednávaní jeho veci („tesne“ pred jeho konaním sa dozvedel, že jeho vec bude prejednávaná). V dôsledku uvedeného sa nemal možnosť dôkladne pripraviť za zasadnutie obecného zastupiteľstva a prezentovať právny postoj k veci. Hoci sa k nej napokon vyjadril, v zápisnici zo zasadnutia obecného zastupiteľstva z 10. marca 2025 nie je zmienka ani len o „*najpodstatnejších*“ bodoch jeho vyjadrenia. V ostatnom zotrval na svojej argumentácii prezentovanej v podanom návrhu.

IV. Posúdenie dôvodnosti návrhu

21. Podstata návrhu spočíva v tvrdení navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné; neporušil povinnosť podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.; nemal možnosť vyjadriť sa k dokumentom tvoriacim podklad na vydanie tohto rozhodnutia; došlo k premlčaniu, resp. preklúzii možnosti obecného zastupiteľstva uložiť mu pokutu; došlo k nezákonnému postupu obecného zastupiteľstva v súvislosti so začatím predmetného konania a v neposlednom rade navrhovateľ atakuje preskúmateľnosť a správnosť uloženej výšky pokuty.

22. V súvislosti s konaniami vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu ústavný súd stabilne judikuje, že zmyslom a účelom ústavného zákona je zabezpečiť právny mechanizmus ochrany verejného záujmu pri výkone verejných funkcií spočívajúci v zamedzení vzniku rozporu osobných záujmov verejných funkcionárov s uvedeným verejným záujmom v súvislosti s výkonom svojej funkcie a predchádzať zneužívaniu verejnej funkcie, prípadne zneužívaniu postavenia s ňou spojeného na osobný prospech. Zmyslom konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je preveriť plnenie ústavného zákona (m. m. IV. ÚS 177/07, III. ÚS 141/2010, II. ÚS 188/2014).

23. Ústavný súd uvádza, že konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je konaním *sui generis* upraveným ústavným zákonom, v rámci ktorého oprávnený orgán v konečnom dôsledku rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach verejných funkcionárov vyplývajúcich verejným funkcionárom predovšetkým z čl. 4 až čl. 8 ústavného zákona (m. m. III. ÚS 229/2017, II. ÚS 315/2018). V takomto konaní musí byť bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené ústavným zákonom alebo zákonom (čl. 9 ods. 6 ústavného zákona).

24. Ústavný súd podľa § 234 ods. 1 zákona o ústavnom súde preskúma, či rozhodnutie orgánu verejnej moci príslušného na konanie a rozhodovanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov (ďalej len „príslušný orgán verejnej moci“) je v súlade s ústavou a príslušnými právnymi prepismi vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov.

25. Podľa § 234 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd prihliadne iba na tie pochybenia príslušného orgánu verejnej moci, ktoré znamenali porušenie navrhovateľových základných práv a slobôd.

26. S cieľom posúdenia navrhovateľovej argumentácie sa ústavný súd oboznámil s obsahom napadnutého rozhodnutia a spisového materiálu v predmetnej veci, prihliadajúc pritom na argumenty navrhovateľa predložené v preskúmanom konaní.

27. Ústavný súd úvodom konštatuje, že navrhovateľ od počiatku preskúmanej veci nespochybňoval skutočnosť, že z jeho strany došlo k porušeniu obmedzenia vyplývajúceho z čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. a zároveň aj k nesplneniu povinnosti podľa čl. 7 ods. 1 písm. a) a c) tohto ústavného zákona, a to tým, že počas svojho pôsobenia vo funkcii starostu vykonával (minimálne od 20. júla 2020 do 14. mája 2021) zároveň funkciu predsedu pozemkového spolčenstva, a súčasne túto skutočnosť neoznámil. Od začiatku predmetného konania priznával porušenie povinnosti stanovenej ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., ktorá mu bola kladená

za vinu, pričom touto skutočnosťou sa ústavný súd niekoľkokrát zaoberal a považoval ju za nespornú (bod 35 nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 415/2023-46 zo 7. septembra 2023, bod 22 nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024, bod 30 nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025).

28. Navrhovateľ v aktuálnom návrhu rozporuje (pričom tvrdí, že predmetnú námietku uplatňoval pred ústavným súdom už v naposledy prebiehajúcim konaní), že pozemkové spoločenstvo vykonávalo podnikateľskú činnosť (čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.), pričom tvrdí, že na tento jeho argument nenachádza odpoveď v namietanom rozhodnutí. Ústavný súd konštatuje, že z predloženého spisového materiálu, resp. z vyjadrenia navrhovateľa z 9. marca 2021 nevyplýva, že by navrhovateľ takto koncipovanú výhradu uplatnil v pôvodnom konaní vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, hoci mu mohla (mala) byť známa od začiatku tohto konania. Práve naopak, z podkladov pripojených k návrhu je zrejmé jeho opozitné tvrdenie spočívajúce v konštatovaní výkonu podnikateľskej činnosti pozemkového spoločenstva. Podľa názoru ústavného súdu právny rámec prieskumného konania podľa čl. 10 ods. 3 poslednej vety ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné), ako aj zákona o ústavnom súde (ústavný súd môže rozhodnutie orgánu iba potvrdiť alebo zrušiť) neumožňuje v tomto konaní úspešne uplatniť námietku, ktorá nebola uplatnená v pôvodnom konaní. Výnimku predstavujú napríklad námietky rozporujúce výšku uloženej pokuty či iné podstatné okolnosti, ktoré vyplnú až zo samotného rozhodnutia obce (obecného zastupiteľstva) a dotknutému verejnému funkcionárovi predtým neboli známe (m. m. I. ÚS 91/07, I. ÚS 624/2012, III. ÚS 436/2014, I. ÚS 421/2014, I. ÚS 369/2021, ale aj OROSZ, L., SVÁK, J. a kol. Ústava Slovenskej republiky. Komentár. Zväzok III. Bratislava : Wolters Kluwer SR s. r. o., 2023, s. 321 a 322.). V okolnostiach aktuálne pertraktovanej námietky teda nešlo o riadne uplatnenú argumentáciu, ako ani o menované výnimky, v nadväznosti na čo ju možno považovať za neopodstatnenú. Zároveň, ako už bolo uvedené, ústavný súd sa otázkou porušenia povinnosti navrhovateľom viacnásobne zaoberal (pozri bod 27 tohto nálezu).

29. Ústavný súd považuje v úvode za vhodné zosumarizovať doterajší priebeh konania a výsledky z neho vyplývajúce. Nálezom č. k. I. ÚS 415/2023-46 zo 7. septembra 2023 zrušil prvé rozhodnutie orgánu verejnej moci vo veci navrhovateľa z dôvodu porušenia jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie pre viaceré procesné pochybenia. Nálezom č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024 následne zrušil druhé rozhodnutie orgánu verejnej moci vo veci navrhovateľa z dôvodu, že nebolo v súlade s ústavným zákonom v časti týkajúcej sa určenia výšky pokuty, v ktorej bolo zároveň nepreskúmateľné a vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Aktuálne posledným nálezom č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej moci vo veci navrhovateľa z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a nedostatočne zisteného skutkového stavu v časti stanovenia výšky pokuty, keďže z jeho odôvodnenia jasne a zrozumiteľne nevyplývalo, z ktorých konkrétnych dôkazov (podkladov) sa vychádzalo pri jej určovaní. Zároveň stanovil, že úlohou obecného zastupiteľstva po vrátení jej veci na ďalšie konanie bude predovšetkým zistiť skutkový stav v ním rozhodovanej veci a riadne a úplne odôvodniť uloženie pokuty navrhovateľovi (bod 49, 50 a 52 nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025).

a) K právu navrhovateľa vyjadriť sa k dotknutej veci:

30. Navrhovateľ namieta, že mu bola odňatá možnosť vyjadriť sa k podkladom týkajúcim sa napadnutého rozhodnutia (nebol informovaný o tom, že jeho vec bude prejednávaná na zasadnutí obecného zastupiteľstva 10. marca 2025). Predmetné porušenie má byť o to závažnejšie, že obecné zastupiteľstvo vo veci zabezpečilo nový dôkaz, a to „*prinajmenšom dňa 20.02.2025 elektronickú formu ročného zúčtovania Navrhovateľa*“, o ktorom nebol upovedomený.

31. V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že tento druh námietky navrhovateľ uplatnil v modifikovanej verzii už viacnásobne, pričom jej podstata spočívajúca v neoznámení mu termínu konania sa zasadnutia obecného zastupiteľstva je rovnaká, ako tomu bolo v predchádzajúcom konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 174/2024 a sp. zn. II. ÚS 582/2024. Ústavný súd k nej uvádza, že navrhovateľ mal po doručení mu nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 vedomosť, že konanie proti nemu bude pokračovať, a rovnako mal vedomosť aj o tom, kedy a kde sa bude prejednávať táto konkrétna vec na zasadnutí obecného zastupiteľstva, na ktoré bola pozvánka aj s príslušným programom zverejnená na webovej stránke obce [REDAKOVANÉ], pričom samotný navrhovateľ je odberateľom noviniek z webovej stránky obce [REDAKOVANÉ], a teda musel mať a mal vedomosť o konaní obecného zastupiteľstva 10. marca 2025 a o programe tohto zasadnutia. Ako vyplýva z vyjadrenia obecného zastupiteľstva, ako aj zo zápisnice z 1. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného 10. marca 2025 v obecnom dome [REDAKOVANÉ] datovanej k 19. marcu 2025, navrhovateľ sa priamo zúčastnil zasadnutia obecného zastupiteľstva, na ktorom došlo k schváleniu napadnutého rozhodnutia a k predmetnému konaniu o porušení povinnosti podľa ústavného zákona č. 375/2004 Z. z. sa aj vyjadroval. Z uvedenej zápisnice vyplýva, že osobitne sa diskutovalo aj o výške a výpočte uloženej pokuty (pozri časti „20. Diskusia“ zápisnice obecného zastupiteľstva z 10. marca 2025). Vzhľadom na uvedené ústavný súd nepovažoval námietky navrhovateľa týkajúce sa neoznámene mu termínu konania obecného zastupiteľstva v spojení s následnou nemožnosťou vyjadriť sa za opodstatnené.

32. Pokiaľ navrhovateľ atakuje tzv. nový dôkaz vo veci, ku ktorému sa nemal možnosť vyjadriť, je mu určite zrejmé (a vyplýva to aj z nálezu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025, bod 47), že tento dôkaz predložil do naposledy prebiehajúceho konania pred ústavným súdom on sám, a teda nie je možné stotožniť sa a ďalej polemizovať s jeho argumentáciou o nevedomosti o tomto „novom“ dôkaze či nemožnosti oboznámenia sa s ním, a to ani v rámci ústavným súdom preferovanej materiálnej ochrany práv navrhovateľa.

33. Navrhovateľ v reakcii na vyjadrenie obecného zastupiteľstva (v replike) priznal, že sa zasadnutia obecného zastupiteľstva 10. marca 2025 zúčastnil a k veci sa aj vyjadril, avšak dodatočne namieta, že jeho tvrdenia nie sú v dotknutej zápisnici ani „*marginálnym spôsobom*“ zachytené a obecné zastupiteľstvo sa s nimi v napadnutom rozhodnutí nevysporiadalo. Predmetné tvrdenie navrhovateľa je pravdivé v tom smere, že z dotknutej zápisnice nevyplývajú ním (konkrétne) namietané skutočnosti, avšak zároveň je faktom aj to, že v replike neuvádza, o aké konkrétne námietky malo ísť a nevysporiadaním s ktorými mu bola spôsobená ujma v namietaných právach. Keďže sa tak nestalo, vzhľadom na v tejto časti dosiaľ uvedené skutočnosti, ako aj to, že danú námietku mohol a mal uplatniť už v samotnom podanom návrhu, v ktorom (bez ďalšieho) tvrdil iba to, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa a nemal „*vedomosť o tom, že jeho*

čas (možnosť) na uplatnenie námietok, argumentácie a dôkazov pred vydaním rozhodnutia sa stane vyčerpaným (uplynie).“, ústavný súd tieto námietky navrhovateľa považoval za právne irelevantné.

34. Ústavný súd ale zdôrazňuje, že pokiaľ navrhovateľ uplatní v konaní pred obecným zastupiteľstvom osobitné námietky k veci, je zo strany obecného zastupiteľstva potrebné uvážiť ich relevanciu a vysporiadať sa s nimi (samozrejme pri zachovaní záverov judikatúry ústavného súdu o tom, že právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia neznamená, že orgán verejnej moci musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania) tak, aby boli jednak tieto námietky a následne rozhodnutie vo veci riadne preskúmateľné.

b) K postupu obecného zastupiteľstva v súvislosti so začatím dotknutého konania:

35. Navrhovateľ tvrdí, že predmetné konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov bolo začaté ešte v roku 2021, keď bol komisiou na ochranu verejného záujmu oboznámený s tzv. Správou o skutočnostiach predložených starostom obce [REDAKOVANÉ] a zároveň bola predložená obecnému zastupiteľstvu (4. júna 2021), čo možno považovať za podnet na začatie konania. S ohľadom na princíp *ne bis in idem* nebolo podľa neho právne možné opätovne začať konanie na podklade totožného skutkového stavu. Argumentuje, že konanie bolo *ex lege* zastavené z dôvodov podľa čl. 9 ods. 13 ústavného zákona, keďže nebolo ukončené v lehote 180 dní od jeho začatia.

36. Ústavný súd sa nestotožňuje s navrhovateľovou argumentáciou. Z nálezu č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024 vyplýva, že bod 16 programu týkajúci sa verejného funkcionára bol vyradený z návrhu programu obecného zastupiteľstva zvolaného na 4. jún 2021, a teda sa do schváleného programu nedostal a ani sa o ňom nerokovalo. Nemožno teda konštatovať, že konanie proti verejnému funkcionárovi začalo na podnet v roku 2021. Z napadnutého rozhodnutia je rovnako zrejмый totožný záver (jeho bod 19, pozn.). Obecné zastupiteľstvo v ňom poukázalo aj na konštatovanie samotného navrhovateľa vo vyjadrení z 9. marca 2023, v ktorom uviedol: „*Konanie orgán OZ ani nezačal*“, resp. „*Orgán OZ nekonal, hoci mal možnosť dňa 04.06.2021...*“.

37. Pokiaľ ústavný súd v druhom (jeho bod 27) a treťom (jeho bod 39) zrušujúcom náleze vyslovil, že „*správu pomocného orgánu obecného zastupiteľstva (komisie na ochranu verejného záujmu) nemožno považovať za prvý úkon vykonaný voči navrhovateľovi, a preto táto skutočnosť svojimi účinkami nemohla vyvolať začiatok konania vo veci navrhovateľa*.“, navrhovateľ namieta, že predmetnú správu nikdy nepovažoval za prvý úkon obecného zastupiteľstva, ale za podnet preukázateľne doručený obecnému zastupiteľstvu, ktorý vyvolal začatie konania podľa čl. 9 ods. 3 ústavného zákona, čo má za následok, že v roku 2023 nemohlo na podklade uznesenia obecného zastupiteľstva č. 20/2023 z 10. marca 2023 opätovne začať to isté konanie. Je toho názoru, že ústavný súd nesprávne právne vyhodnotil moment začatia predmetného konania. Uviedol, že predmetný charakter námietok uplatňuje od prvého rozhodnutia obecného zastupiteľstva vo veci, avšak obec sa s nimi riadnym spôsobom nevysporiadala.

38. K problematike začatia dotknutého konania sa ústavný súd (ako je zrejmé aj z predchádzajúceho bodu tohto nálezu) vyjadroval niekoľkokrát so záverom, že vo veci nedošlo k opakovanému začatiu toho istého konania. Predmetný výsledok je aj obsahom bodu 36 tohto nálezu. Ústavný súd tiež už explicitne vyslovil, že konanie proti navrhovateľovi začalo v zmysle ústavného zákona

č. 357/2004 Z. z. doručením uznesenia obecného zastupiteľstva č. 20/2023 z 10. marca 2023 (bod 34 nálezu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025). Ústavný súd nemá aktuálne (pri nezmenených skutkových a právnych okolnostiach) dôvod odkloniť sa od záverov vyslovených vo svojich dvoch skorších nálezoch vydaných v predmetnej právnej veci, ktoré navrhovateľ argumentačne atakuje. Ak navrhovateľ polemizuje so závermi ústavného súdu, ústavný súd dodáva, že nedisponuje právomocou preskúmať svoje vlastné právoplatné rozhodnutia, resp. im predchádzajúce postupy.

39. Ak ide o argument uplynutia poriadkovej lehoty 180 dní pre vydanie rozhodnutia ustanovenej v čl. 9 ods. 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že nedodržanie uvedenej poriadkovej lehoty nemôže byť samo osebe dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia a s prekročením tejto lehoty nie sú spojené žiadne právne následky. Ústavný súd preto nepovažoval túto námietku navrhovateľa za právne relevantnú.

c) K nemožnosti uloženia pokuty z dôvodu premlčania/preklúzie:

40. V nadväznosti na prechádzajúcu argumentačnú časť navrhovateľ namieta, že v jeho veci sú dané ústavnoprávne dôvody na premlčanie/preklúziu možnosti obecného zastupiteľstva uložiť mu pokutu z dôvodu, že na účel ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa za verejného funkcionára považoval do 13. decembra 2023, pričom pokuta mu bola uložená napadnutým rozhodnutím 10. marca 2025; teda po tom, čo mu zanikol status verejného funkcionára. Odkazuje na zjednocujúce rozhodnutie sp. zn. PLz. ÚS 4/2022 z 23. novembra 2022, v zmysle ktorého *„je potrebné vždy vychádzať z časových okolností konkrétneho prípadu, pričom pri skúmaní časových súvislostí prípadu bude tiež potrebné prihliadnuť na princípy správneho trestania“*. Tvrdí, že obecné zastupiteľstvo sa najneskôr 4. júna 2021 oboznámilo s prípadným porušením ústavného zákona, pričom do spísania navrhovateľovho návrhu nebolo dotknuté konanie ukončené právoplatným rozhodnutím. Vydanie už štvrtého rozhodnutia o uložení mu pokuty považuje za zásah do jeho právnej istoty. Obecné zastupiteľstvo sa s touto skutočnosťou nevysporiadalo, čo samo osebe zakladá nezákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu nepreskúmateľnosti.

41. Ústavný súd akcentuje, že pre ukládanie sankcií podľa ústavného zákona absentuje stanovenie premlčacej doby, tak ako to je u iných verejnoprávnych deliktov (pozri prvú vetu § 20 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov alebo § 87 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov).

42. Ako už bolo konštatované, samotné konanie začalo proti navrhovateľovi doručením uznesenia obecného zastupiteľstva č. 20/2023 z 10. marca 2023. Následne obecné zastupiteľstvo uznesením č. 26/2023 z 13. mája 2023 rozhodlo o uložení pokuty navrhovateľovi, pričom ústavný súd toto rozhodnutie nálezom č. k. I. ÚS 415/2023-46 zo 7. septembra 2023 zrušil. Opätovné rozhodnutia o uložení pokút navrhovateľovi uznesením č. 79/2023 z 8. decembra 2023 a uznesením č. 36/2024 z 26. augusta 2024 boli rovnako zrušené, a to nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 174/2024-41 z 28. mája 2024 a nálezom ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 a vec bola vrátená obecnému zastupiteľstvu na ďalšie konanie, ktoré vo veci vydalo aktuálne napadnuté rozhodnutie.

43. Ústavný súd sumarizuje, že z návrhu a jeho príloh vyplýva, že k porušeniu povinnosti verejného funkcionára došlo v roku 2020 (2021). Jeho funkčné obdobie starostu obce uplynulo 13. decembra

2022, pričom konanie vo veci porušenia jeho povinností podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. začalo v marci 2023. Pokuta mu bola naposledy uložená v marci 2025.

44. Ústavný súd sa v okolnostiach dotknutej veci vyjadroval už aj k otázke premlčania/preklúzie možnosti uloženia pokuty navrhovateľovi, v zmysle ktorých a pri zohľadnení okolností aktuálne preskúmvanej veci platí, že nie je relevantné, že napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva bolo vydané po uplynutí jedného roka od odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie, keďže právomoc na uloženie pokuty bola uplatnená už začatím konania vo veci navrhovateľa a zrušenie troch predchádzajúcich rozhodnutí v tejto veci nemá vplyv na jeho premlčanie/preklúziu.

45. Keďže navrhovateľ v súvislosti s námietkou premlčania zároveň odkazuje na časť záverov zjednocujúceho stanoviska ústavného súdu t. j. uznesenie sp. zn. PLz. ÚS 4/2022 z 23. novembra 2022, ústavný súd považuje za dôležité citovať celý jeho výrok: „Článok 3 ods. 1 vetu druhú ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov je potrebné chápať ako časovú úpravu deliktuálnej spôsobilosti dotknutej osoby, teda jej zodpovednosti za porušenie povinností alebo obmedzení vyplývajúcich z ústavného zákona, ktorého následkom je uloženie sankcie. Označené ustanovenie však nevymedzuje lehotu na začatie ani na skončenie konania o uložení sankcie.“. Plénum ústavného súdu sa v ňom stotožnilo s právnym názorom vysloveným v uznesení č. k. III. ÚS 153/2022-18 z 10. marca 2022, v zmysle ktorého pri absentujúcej úprave časového ohraničenia pre uplatnenie kontrolnej kompetencie orgánu verejnej moci je pri riešení kolízie medzi zmyslom ústavného zákona, ktorým je preverenie dodržiavania povinností a obmedzení pri výkone verejnej funkcie, a princípom právnej istoty potrebné vždy vychádzať z časových okolností konkrétneho prípadu, pretože takto zostáva v čo najširšej miere zachovaná každá z dotknutých ústavných hodnôt. Pri skúmaní časových súvislostí prípadu je tiež potrebné prihliadnuť na princípy správneho trestania.

46. Keďže navrhovateľ sa dožaduje zohľadnenia časových okolností konkrétneho prípadu, pričom v tejto súvislosti odkazuje na zjednocujúce stanovisko týkajúce sa čl. 3 ods. 1 druhej vety, ktorá pojednáva o porušení inej povinnosti ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., aká je mu kladená za vinu, ústavný súd sa zaoberal tým, či rovnaký záver (o potrebe zohľadnenia časových okolností toho-ktorého prípadu) možno vzťahovať aj na preskúmvanú vec (sankcionovanie porušenia povinnosti podľa čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.). Aj s poukazom na svoju skoršiu rozhodovaciu činnosť (m. m. III. ÚS 141/2010) je toho názoru, že časové (prípadne aj iné) okolnosti je potrebné zohľadniť, avšak v okolnostiach preskúmvanej veci nie sú prekážkou sankcionovania navrhovateľa.

47. Ústavný súd uzatvára, že ani pri zohľadnení osobitných časových aspektov prípadu navrhovateľa (pozri bod 42 až 44 tohto nálezu) či princípu vzťahujúceho sa na správne trestanie, pod ktoré je možné subsumovať aj rýchlosť konania (navrhovateľ musel rátať s predĺžením konania, keďže využil viacnásobne svoje právo podať návrh podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ústavnému súdu, pozn.), tieto nesignalizujú porušenie princípu právnej istoty, ktorý by odôvodňoval prijatie záveru ústavného súdu o rozpore napadnutého uznesenia s ústavou, resp. ústavným zákonom.

48. Z predložených podkladov zároveň nevyplýva, že by navrhovateľ v priebehu konania pred obecným zastupiteľstvom rozporoval porušenie dotknutej povinnosti (čl. 5 ods. 3 ústavného

zákona č. 357/2004 Z. z.), pričom posledné dve rozhodnutia obecného zastupiteľstva boli zo strany ústavného súdu zrušené „len“ z dôvodu nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočne zisteného stavu týkajúceho sa ukladanej pokuty, resp. výšky pokuty.

49. Vzhľadom na všetky dosiaľ popísané skutočnosti ústavný súd aktuálne nedospel ani pri zohľadnení časových súvislostí preskúmvanej veci k záveru o možnosti porušenia navrhovateľových práv.

d) K nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia:

50. Navrhovateľ abstraktne namieta, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje špecifikáciu vo veci vykonaných dôkazov, úvahy, akými sa spravovalo pri ich hodnotení (vlastné závery o dôkazoch a tvrdeniach), čo má za následok kvalitatívne nedostatočné odôvodnenie, ktoré následkom je jeho arbitrárnosť. V konkrétnejšom uvádza, že obecné zastupiteľstvo nevyhodnotilo jeho písomné vyjadrenie – list z 9. mája 2023.

51. Úlohou ústavného súdu v tomto konaní bolo aj preskúmanie napadnutého rozhodnutia či disponuje zákonom požadovanou kvalitou, ktorej súčasťou je právo navrhovateľa na jeho dostatočné odôvodnenie, v ktorom dostane odpoveď na podstatné skutočnosti objasňujúce jeho skutkový a právny základ.

52. S navrhovateľovými konkrétnymi námietkami o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia sa nemožno stotožniť. Obecné zastupiteľstvo reflektovalo na jeho vyjadrenie z 9. mája 2023, pričom k jeho obsahu sa implicitne či explicitne vyjadrilo na viacerých miestach napadnutého rozhodnutia (najmä body 7, 19), v nadväznosti na čo nemožno považovať za relevantnú ani túto jeho argumentáciu.

e) K nepreskúmateľnosti a nesprávnosti výšky uloženej pokuty:

53. Navrhovateľ atakuje výšku mu uloženú pokuty. Nie je podľa neho zrejmé, z akých konkrétnych listinných dôkazov obecné zastupiteľstvo vychádzalo pri jej stanovení a akým spôsobom ju určilo. V konkrétnejšom namieta, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrozumiteľné (nedostatočne zistený skutkový stav), z akého príjmu navrhovateľa obecné zastupiteľstvo vychádzalo pri určovaní výšky pokuty, keď jeho odôvodnenie pojednáva raz o „*príjme verejného funkcionára*“ a inokedy o „*celkovom úhrne zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov Navrhovateľa zo závislej činnosti.*“ (tieto sumy nemusia korešpondovať). Navrhovateľovi nie je z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejmé ani to, akým spôsobom či od akého orgánu/inštitúcie/subjektu si obecné zastupiteľstvo zabezpečilo mzdový list za rok 2019 či ročné zúčtovanie preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2019 (ďalej aj „ročné zúčtovanie“). K výške pokuty uvádza, že obecným zastupiteľstvom zistená výška ročného príjmu za rok 2019 (20 826,97 eur) nekorešponduje s výškou hrubej mzdy vyplatenej mu za výkon verejnej funkcie za rok 2019 v zmysle výplatných pásov (20 220,35 eur).

54. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov preskúmvajúc aj správnosť výšky pokuty uloženej verejnému funkcionárovi (PLz. ÚS 1/2016).

55. Podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. pokuta sa ukladá v sume zodpovedajúcej šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár poruší

povinnosti podľa čl. 5. Podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. na účely tohto ústavného zákona sa mesačným platom verejného funkcionára rozumie jedna dvanástina z jeho ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok za výkon verejnej funkcie.

56. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia ústavný súd zistil, že pri uložení sankcie za porušenie dotknutej povinnosti vyplývajúcej z čl. 5 ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. bola navrhovateľovi uložená pokuta podľa čl. 9 ods. 10 písm. d) a 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v sume 10 413,48 eur, ktorá mala zodpovedať šesťnásobku mesačného platu verejného funkcionára ku dňu začatia porušovania povinnosti a obmedzení. Obecné zastupiteľstvo pri jej ukladaní konštatovalo jeho viazanosť právnym názorom vysloveným ústavným súdom v náleze č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 v tejto veci, v ktorom malo byť konštatované, že z ročného zúčtovania preddavkov na daň za rok 2019 vyplýva úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti vo výške 20 826,97 eur. Obec popísala postup a spôsob uloženia predmetnej pokuty tak, že zisťovala „*prijem verejného funkcionára*“ za rok 2019, keďže k porušeniu predmetnej povinnosti došlo v roku 2020. Vychádzala zo mzdového listu navrhovateľa za rok 2019 v časti „*Úhrn ZP bez OLZ, OVZ*“ (nachádzajúceho sa už v spise) a taktiež z ročného zúčtovania za zdaňovacie obdobie 2019 vydaného obecným úradom (navrhovateľ ho predložil do konania vedeného pod sp. zn. II. ÚS 582/2024, pričom obec si zabezpečila jeho elektronickú verziu do spisu po skončení uvedeného konania). Oproti svojmu predchádzajúcemu rozhodnutiu (č. 36/2024) obec uviedla, že vzala do úvahy na ten účel aj «*odvod do „dôchodkového piliera*“» v nadväznosti na právny názor ústavného súdu vyslovený v poslednom zrušujúcom náleze (č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025). Následne podľa čl. 9 ods. 16 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vypočítala jednu dvanástinu z ročného príjmu za predchádzajúci kalendárny rok (rok 2019) za výkon verejnej funkcie, čo predstavovalo sumu 1735,58 eur, ktorú následne v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. vynásobila príslušným násobkom mesačného platu verejného funkcionára (šesťnásobkom), pričom výsledkom bola pokuta určená v sume 10 413,48 eur.

57. Ústavný súd k predmetnému spôsobu určenia výšky pokuty z dôvodu zrozumiteľnosti uvádza, že z časti „*Úhrn ZP bez OLZ, OVZ*“ mzdového listu navrhovateľa vyplýva suma 20 826,97 eur. Zároveň z ročného zúčtovania za zdaňovacie obdobie 2019 vyplýva úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti vo výške 20 826,97 eur. Z napadnutého rozhodnutia explicitne vyplýva, že obecné zastupiteľstvo vychádzalo pri výpočte výšky pokuty ukladanej navrhovateľovi z oboch uvedených dokumentov s poukazom na svoju interpretáciu záverov nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025.

58. Ústavný súd akcentuje že nálezom č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 zrušil tam namietané rozhodnutie vo veci navrhovateľa z dôvodu, že navrhovateľovi uložená pokuta bola v časti stanovenia jej výšky nepreskúmateľná (a vychádzala z nedostatočne zisteného skutkového stavu), keďže z odôvodnenia rozhodnutia jasne nevyplývalo, z ktorých konkrétnych listinných dôkazov obec vychádzala pri určovaní výšky pokuty (či z ročného zúčtovania za zdaňovacie obdobie 2019, z ktorého vyplýval úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti vo výške 20 826,97 eur alebo zo mzdového listu z relevantného obdobia, z ktorého vyplývala výška hrubého príjmu 20 220,35 eur).

59. Obecné zastupiteľstvo si teda v pertraktovanej časti nesprávne interpretuje závery ústavného súdu prezentované v náleze č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025. Ústavný súd v ňom nevyslovil, z ktorého dokumentu má obecné zastupiteľstvo vychádzať pri určení výšky pokuty tak, ako to naznačilo obecné zastupiteľstvo hneď v prvej vete bodu 23 napadnutého rozhodnutia, v ktorom uviedlo: „Vzhľadom ku poslednému Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 29.01.2025 sp. zn. II. ÚS 582/2024-40 v tejto veci s poukazom na to, že v tomto bolo konštatované, že z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2019 vydané Obecným úradom obce [REDAKOVANÉ] z 26.02.2020 u [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] vplynul úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti vo výške 20 826,97 eur, ako aj s poukazom na to, že Ústavný súd SR považoval lehotu vedenia konania v tejto veci za primeranú.“, ale aj z ďalšej časti odôvodnenia, kde je uvedené: «„Pokiaľ v predchádzajúcom rozhodnutí č. 36/2024 vychádzalo pri určení výšky pokuty pre [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] Obecné zastupiteľstvo z jeho príjmu za rok 2019, vychádzalo výlučne z jeho hrubého príjmu za tento rok, ku ktorému nebol pripočítaný odvod do „dôchodkového piliera“, avšak pri viazanosti názorom Ústavného súdu SR vyslovenom v Náleze zo dňa 29.01.2025 sp. zn. II. ÚS 582/2024-40 bol aj tento „príjem“ zahrnutý do základu pre výpočet výšky pokuty v zmysle tohto aktuálneho rozhodnutia.“» Nesprávna interpretácia je explicitne zrejماً aj z vyjadrenia obecného zastupiteľstva k uzneseniu o prijatí návrhu na ďalšie konanie, v ktorom uviedlo, že pri výpočte výšky pokuty vychádzalo z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie 2019. Zdrojom predmetného názoru však nie je nález ústavného súdu. Z predmetného nálezu vyplýva len to, že z v tomto konaní zrušeného rozhodnutia nebolo jasne a zrozumiteľne zrejماً, z ktorých konkrétnych listinných dôkazov obecné zastupiteľstvo vychádzalo pri určovaní výšky pokuty (bod 47 až 49 nálezu č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025).

60. Je možné prisvedčiť navrhovateľovi v tom smere, že sumy „príjmu verejného funkcionára“ a na druhej strane „celkový úhrn zúčtovaných a vyplatených zdaniteľných príjmov Navrhovateľa zo závislej činnosti.“ nemusia korešpondovať. Tieto sumy sa v okolnostiach preskúmvanej veci skutočne odlišovali, na čo ústavný súd poukázal v už zmieňovanom nález č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025 a explicitne to pomenoval v jeho bode 47 a 48 (pozri aj bod 59 tohto nálezu). Ústavnému súdu nebolo v nález z 29. januára 2025 zrejماً, ktorý z predložených dokumentov považovalo obecné zastupiteľstvo za smerodajné (ročné zúčtovanie za zdaňovacie obdobie 2019 alebo mzdový list). Aktuálny odkaz obecného zastupiteľstva na smerodajnosť oboch z uvedených dokumentov a právny názor ústavného súdu zakladá nepreskúmatelnosť napadnutého rozhodnutia v tom smere, že obecné zastupiteľstvo odkázalo na právny názor ústavného súdu, ktorý v ňom nebol vyslovený.

61. Ústavný súd rezumuje, že z dôvodu nesprávnej interpretácie jeho záverov prezentovaných v nález ústavného súdu (č. k. II. ÚS 582/2024-40 z 29. januára 2025) nie je stanovená výška pokuty určená preskúmateľným spôsobom, na podklade dostatočne zisteného skutkového stavu, a teda napokon aj v súlade s ústavným zákonom č. 357/2004 Z. z., keďže vychádza z údajného podkladu, resp. právneho názoru, ktorý dosiaľ nebol vyslovený. S cieľom predísť nezrovnalostiam v tomto konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu, v ktorom ústavný súd disponuje prieskumnou právomocou priamo proti obecnému zastupiteľstvu, ústavný súd dáva do pozornosti obecného zastupiteľstva, že na účel výpočtu výšky pokuty (podľa čl. 9 ods. 10

ústavného zákona) je pod pojmom ročný príjem potrebné rozumieť ročný hrubý príjem, z ktorého sa určuje mesačný plat verejného funkcionára (m. m. IV. ÚS 137/2022, I. ÚS 32/2023, I. ÚS 30/2025).

62. Ústavný súd pre komplexnosť dopĺňa, že sa nestotožňuje s navrhovateľovou námietkou o tom, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, odkiaľ malo obecné zastupiteľstvo k dispozícii podklady k rozhodovaniu o výške stanovenej pokuty, v nadväznosti na čo ústavný súd odkazuje na bod 23 napadnutého rozhodnutia.

63. Zároveň ústavný súd reaguje na tvrdenie obecného zastupiteľstva, že navrhovateľ sa uvádzaním protichodných tvrdení snaží vyhnúť uloženiu sankcie. V tejto súvislosti nepovažuje za účelné vyjadriť sa k motivácii navrhovateľa pri predkladaní svojho návrhu, avšak nepovšimnutým neostal fakt, že dochádza k uvádzaniu niektorých protichodných tvrdení minimálne v rozsahu týkajúcom sa výšky ukladanej pokuty.

64. Sumarizujúc všetky dosiaľ už uvedené skutočnosti a okolnosti daného prípadu, ústavný súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s ústavným zákonom v časti týkajúcej sa určenia výšky pokuty z dôvodu, že je nepreskúmateľné a vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, preto napadnuté rozhodnutie obecného zastupiteľstva podľa § 239 ods. 2 písm. a), b) a c) zákona o ústavnom súde zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto nálezu).

65. Podľa § 239 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd zruší rozhodnutie príslušného orgánu verejnej moci a vec mu vráti na ďalšie konanie, je tento orgán verejnej moci viazaný právnym názorom ústavného súdu.

66. Úlohou obecného zastupiteľstva bude po vrátení veci na ďalšie konanie predovšetkým zistiť správne skutkový stav v ním rozhodovanej veci a zároveň riadne a úplne odôvodniť uloženie pokuty navrhovateľovi, t. j. uviesť, z ktorého z pertraktovaných dokumentov (ročného zúčtovania za zdaňovacie obdobie 2019 a/alebo mzdového listu za relevantné obdobie) vychádzalo pri ukladaní pokuty a z akého dôvodu tak spravilo, pri zachovaní judikatúry ústavného súdu podľa bodu 61 tohto nálezu.

67. Ústavný súd na záver konštatuje, že vzhľadom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci nemohol v tomto prípade rozhodnúť v lehote 60 dní od doručenia návrhu; predmetná procesná lehota je však lehotou poriadkovou (inštruktívnou) a jej uplynutie sa nespája so žiadnymi právnymi účinkami ani následkami.

V.

Trovy konania

68. Ústavný súd priznal navrhovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu a z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 je v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a sadzba za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby predstavuje za rok

2025 sumu 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu), čo spolu s 23 % DPH, ktorej platiteľkou je právna zástupkyňa navrhovateľa (§ 18 ods. 3 vyhlášky), predstavuje celkom sumu 949,17 eur. Repliku doručenú ústavnému súdu 19. júna 2025 ústavný súd nevyhodnotil vzhľadom na jej obsah ako podanie rozhodné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

69. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je obecné zastupiteľstvo povinné uhradiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu